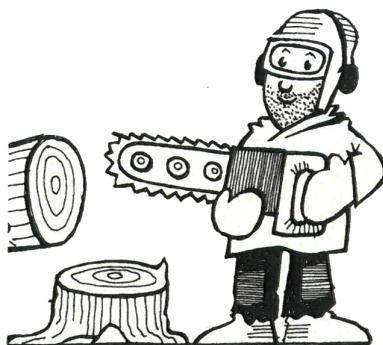

Hláska

Ř Ř Ř Ř Ř

Jak na to?

- zuby dej na sebe
- našpul rty (*někdy naopak rty roztáhni například u slabiky tri*)
- vyslov R ozve se Ř (*tiše, nevýrazně, šeptem, nejčastěji se daří zvuk ve slabikách tri, tre, dri, dre*)
- vyslovuj (*lehce, šeptem*) tri, tri, tre, tre - ozývá se tři, tři, tře, tře
- vyslovuj (*lehce, šeptem*) dri, dri, dre, dre - ozývá se dři, dři, dře, dře

Pro správnou artikulaci hlásky Ř, musí dítě umět vyslovovat R.

Pokud dítě R neumí, musí se nejprve R naučit. S nácvikem Ř začínáme kolem 6 - 6,5 let. Nejlepší je začít Ř trénovat ihned ve slovech.

Slova k procvičování hlásky

dřevo, dříví, dříve, dříme, dřímota, dřívko, dřevěný, dřep, dřevák, odře, podře, podřený, Ondřej, Oldřich, Ondřejíček, modřín, modřinka, hadřík, pudřík, Jindřich, tři, třicet, třída, třináct, třepe, třešně, kmotře, Petře, větřík, třeba, tříska, příběh, přijde, příště, příklad, příroda, přece, přání, přítel, přátelé, příjem, břicho, břeh, březen, bříza, břemeno, hřistě, hřibě, hřibátko, hřeben, hřeje, hřib, chřipka, chřadne, křídlo, křída, kříčí, křeček, křížek, křížovatka, křídla, nekřič, výkřik, pokřik, mříž, mříže, vře, vřídlo, v řadě, zřícenina, z řeky, středa, střela, stříká, střídá, střelec, střep, střevíček, kuchařka, pekařka, mlynářka, malířka, lékařka, vař, měř, dař, keř, kuchař, pekař, lékař, kovář, malíř, popelář, vepř, slabikář, rybář, primář, řada, řádek, řasy, řádí, pořád, vyřádí, pořadí, řepa, řemen, řetěz, řekne, řeč, bouře, moře, nahoře, pařez, dveře, vaření, koření, říkanka, řidič, řídí, daří, vaří, měří, hoří, peří, vyřídí, šíří...

Věty k procvičování hlásky

Ve třídě je třicet dětí. Břeťa je tesař. Mařka a Jiřka mají peřinku. Netopýři spí v noci. Ondřej v přírodě křičel. Modřín roste vedle břízy. Jindřich viděl modřinku. Na křížovatce měří rychlosť. Mám přání na Přemka. Příště přijedou tři bratři. Petře, setřes z třešně sestře čtyři třešně! Hříbě má krásnou hřívou! Zavři dveře! Bolí mě břicho, nepojedu k moři. Uvař červenou řepu! Na řízek dej pepř a sůl! Jindřich má na tváři modřinu. Před březnem je únor, potom duben. Kdo bydlí v pařezové chaloupce? Jiří a Jiřina jdou do třetí třídy. Ve třídě chybí křídy. Tři bratři se jmenují: Ondřej, Oldřich a Přemek. Mají tři sestry: Mařenku, Jiřinku, Bedřišku. Na stromě se červenají třešně. V říjnu fouká větrík. V březnu hřeje sluníčko. Třetí v řadě je Ondřej. Kuchař vaří polévku s kořením?

Říkanky a básničky s užitím hlásky

Ondřejíčku, Ondřejíčku, nesněz mámě celou lžičku.

Dost je kaše na talíři, najedí se ještě čtyři.

Tři kmotři, tři bratři přepepřili tři kuřata. Tři kmotři, tři bratři přepepřili hřib.

Mařenka s Jiřinkou přikryjí se peřinkou. Pod peřinkou dobře je, peřinka je ohřeje.

To je křiku, to je nářku. Okřikněte naši Mařku.

Nač ten křik a nářek je? Nám je třeba pokoje.

Úhoříčku, úhoři: jaké je to na moři? Já byl nejdál, Jiříku, v tom třeboňském rybníku.

Březen, březen, za kamna vlezem.

Řežu, řežu dříví, až jsem celý křivý.
Řežu dříví z ořechu, narovnám ho pod střechu.
Řežu dříví na polínka, vaří kaši, Kateřinka.
Řežeme dříví na polínka, ať má čím topit má maminka!
Řízy, řízy, říz.

Křepelička za keřem na své děti křepelka,
do keříčku k večeři křepeláka svolávala.

Skřivánci nad polem letěli, slyšeli křepelku v jeteli.

Z komína se kouří, večeře se vaří.
Kuchařka si přitom říká: „Pro Mařenku,
pro Jiříka i pro tebe Řehoře, co tam křičíš na dvoře.“

Jindřich se dře u dříví, div si páteř nezkřiví.
Naříká si na dřinu, má od dříví modřinu.
Oldřich si u pařízku zadřel z dřeva velkou třísku.
Oldříšek má tříkolku, předjel Mařku na dvorku.

Kmotře Petře nepřepepři toho vepře.

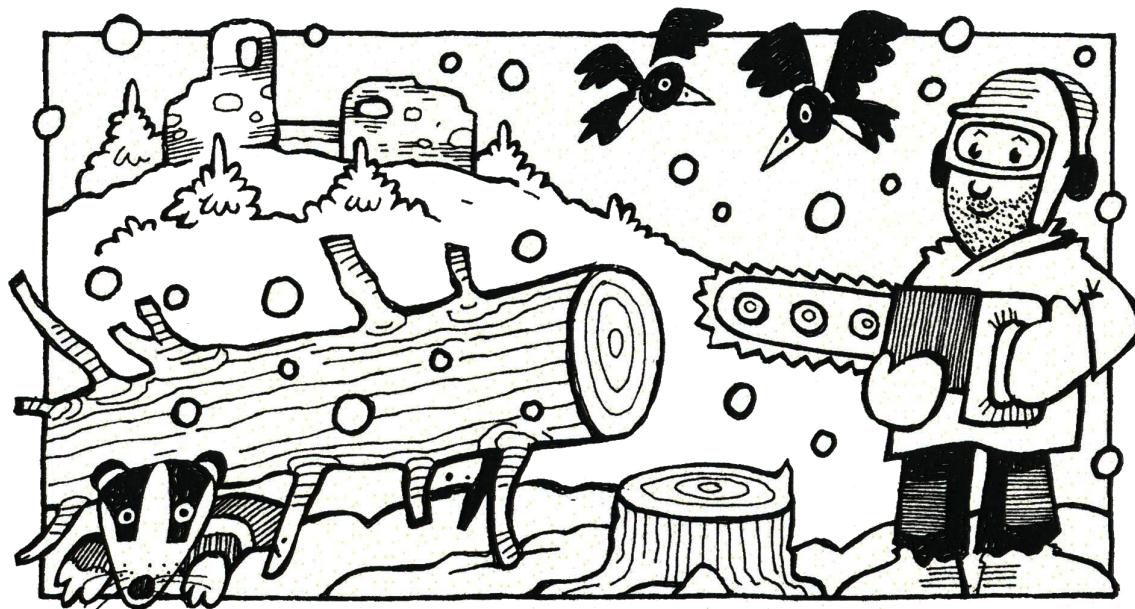
Mám tři koně u Třeboně, mám tři koně hřebce.
Kdo mé hřebce potřebuje, ať si o ně řekne.
Sází Jiřík, sází řepu. Jak ji sází? Pěkně v dřepu!
Sází řepu do rádeku, Jiřík má rád pořádek.

Řetěz leží u dveří, ať ho Oldřich přeměří.
Přeměří a přetřese, od těch dveří přinese.

Řehtá hříbě na nádvoří, že ho kočí hladem moří.
Řehtá hříbě, hlavou třese, řezanku mu kočí nese.

 Vybarvi a vyprávěj příběh

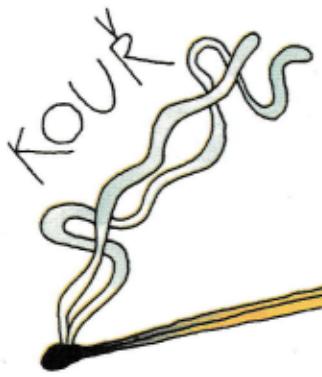
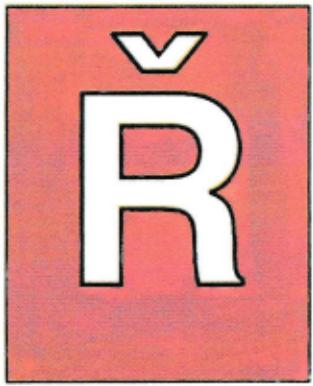
JEZEVEC SE PROBUDIL A NEMĚL DOBROU NÁLADU

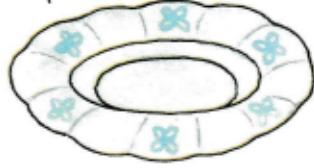
Ř – říkanky

PLAMÍNEK

Hoř, plamínko, hoř,
my ti dáme groš!
Nebudeš-li hořeti,
povíme to kuřeti.
Kuře ti dá kamenem,
budeš hořet plamenem.
Hoř, ohníčku, hoř,
přijde na tě tchoř,
přijde na tě černá vrána,
budeš hořet do rána.

TALÍŘ

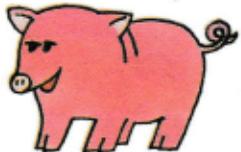
KUCHÁŘ

VĚJÍŘ

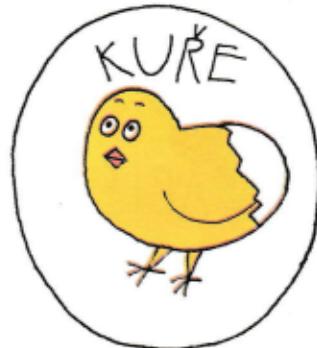
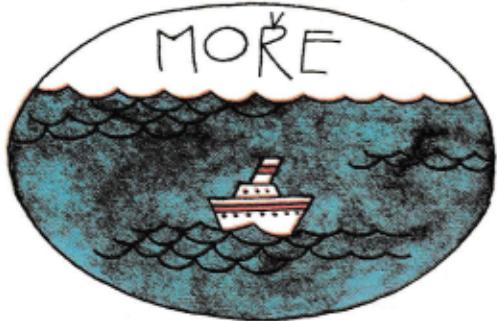
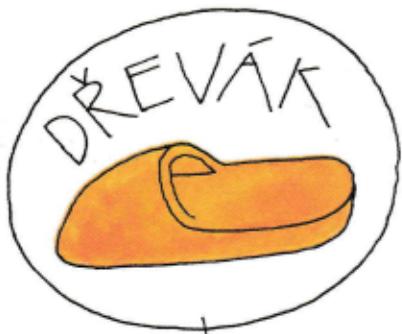

VEPR

Ten, kdo umí šepcem vyslovit
TRRR, PRRR, VRRR, HRRR,
KRRR, na konci uslyší Ř, jako
ve sloveh těchto obrázků.

Dvojice obrázků začínají nebo končí stejnou slabikou. Spoj tyto dvojice čarami.

KŘÍDLA

PERÍ

BOUŘE

NA PŘÍKRÉM SVAHU MĚLY SVÁ HNÍZDA

KAŽDÉ RÁNO SE ZDRAVILY VESELÝM KŘIKEM. A CO TEPRVE, KDYŽ SE MLADÉ BŘEHULKY OPERÍLY. STARÉ JE VÝVÁDĚLY A PŘEDVÁDĚLY SE. ROZPÍNALY

, NATRÁSALY A KŘICELY.

U PŘÍKRÉHO SVAHU VŠECHNO UTICHLO, JEN KDYŽ SE PŘIHNALA BOUŘE. I BŘEHULKY ZALEZLY DO HNÍZD A ČEKALY,

AŽ SE VÝBOUŘÍ.

